

Bahírmondó

Az Argentínai Magyar Közösség elektronikus hírlevele
Publicación electrónica de la Comunidad Húngara en la Argentina

A 15. SZÁM TARTALMÁBÓL

CSERKÉSZTÁBOR '16

Écsi Gyöngyi
1. oldal

JUBI 2016

Lomniczy Mátyás
3. oldal

CUM DEO PRO PATRIA ET ÉLMÉNY

Santucci Lizi
7 oldal

FIACSKÁM, NEM ILLIK!

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi
9. oldal

GUÍA PARA EMPACAR UNA VALIJA

Lisa Gróber
11. oldal

MÉG MINDIG EMLÉKEZÜNK

Lugosi Anna
és Fűrész Veronika
12. oldal

ARS HUNGARICA KONCERT

Székásy Miklós
14. oldal

A HOLOKAUSZT NEMZETKÖZI EMLÉKNAPJA

Székásy Miklós
17. oldal

ALUMNOS DEL ZIK DE VISITA EN EL COLEGIO MILITAR DE LA NACIÓN

Martha Balthazar de Francisco
18. oldal

2 nyelven

FIESTA DE LA FAMILIA

Martha Balthazar de Francisco
20. oldal

FORRADALMI MEGEMLÉKEZÉS BARILOCHÉBAN

Lugosi Anna
22. oldal

AMI MEGÖL, AZ ÉLETET IS MENTHET

Székásy Miklós
25. oldal

KINGA, AZ UTOLSÓ MAGYAR SZENT

Székásy Miklós
27. oldal

CSERKÉSZTÁBOR 2016

„Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened” (Józs1,9)

A cserkészek találkozója olyan volt számomra, mint egy népnüepély. Azért gyűltünk egybe, hogy tele töltsük a tudónket a hamisítatlan tiszta természet erejével és rendjével, és tele töltsük a szívünket a barátságból származó örömmel.

Bennem is ez a sejtet-izmot megfeszítő és megújító lendület ébredt fel, és nagy örömmel vágtam neki hegynek-völgynek, hogy az egyes altáborokban a Biblia üzeneteivel ismerkedjünk. A tábor témája alapján és az egyes korcsoportok érdeklődése szerint különböző tanításokkal foglalkoztunk, önismereti játékokat játszottunk, megfogalmaztuk félelmeinket. Kiderült, hogy a gyermekek mi mindentől

félnek: bogaraktól, pókoktól, rablóktól, a hazugságtól, a magánytól, a sötétől, ijesztő filmekről, a megöregedéstől, kezelhetetlen helyzetektől, csalódástól, elutasítástól, féltik életüket és a szüleik életét. A gyermekek ezt a bátorító ígét tanulták meg: „Légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened.”

A lányok altáborában arról beszélgettünk, hogy milyen nehéz volt a lányok-asszonyok helyzete a háborúban, meséltem a felvidéki háborús történekekről is. A Bibliából, az Énekek énekéből a tiszta szerelem példáját tanultuk. A fiúk altáborában olyan igehelyeket olvastunk, amelyek a háború erkölcsével és nehéz helyzetével kapcsolatosak (Dávid és Saul a barlangban,

1Sám24; angyali seregek segítsége 2Kir6). A fiúk válaszokat kerestek arra a kérdésre, hogy háború esetén mi volna legfontosabb, amit magukkal vinnének. A következők mellett döntöttek: bicska, ponyva, fegyver, tűzcsiholó, elsősegélydoboz, víz, hangszer, szeretet. Megfogalmazták, hogy nem mennének háborúba motiváció nélkül.

A felnőtt altáborban komoly, valós témák vetődtek fel a mindennapi életből, amelyekre kerestük a Biblia válaszait és tanácsait. A felnőttek félelmeiket a következőképpen fogalmazták meg: szeretett személy elvesztése; csalódás; erőszak; bizonytalanság; testi leépülés, függőség másoktól, elzárkózás az új elől; nem tudjuk megelőzni a fájdalmat; olyat kell megtenni, amire nem vagyunk képesek; nem tudunk segíteni a segítségre szorulóknak; aggodás a gyermekek egészségéért és boldogságáért; környezetünk tönkretétele; félelem az extrémizmustól, a sötétől és Isten ítéletétől. Elmondhatjuk, hogy felelősségteljes életünk néhány gubancát játékosan kibogoztuk.

A táborban megtanultunk két új éneket is, egy hetényi népdalt, a „Volt nékem szeretőmet” és a „Fel-fel vitézek a csatára” komáromi indulót. Az élet vize forrását is megtaláltuk a bábeldadásban.

A táborzáró istentisztelet ígéje a Máté evangéliuma 13,3-8 alapján a Magvetőről szólt, aki elveti a magot, de annak csak a negyede kel ki. A többi elszárad, felkapkodják a madarak vagy megfojtják a tövisek. Érdemes elgondolkodni azon, hogy az ige szerint a sok fázadozásunk eredményessége csak az egy negyede. Ez azt jelenti, hogy a szülőknek és a vezetőknek milyen nagy a felelőssége jó földbe ültetni a magot. Az ő dolguk ügyelni, hogy a gyermekek úgy nőjenek fel, mint a jó helyre esett mag, hogy befogadhasák a napot, esőt, jó és egészséges tanítást. Ne csak a felszínen éljék meg az emberséget és a magyarságot, hanem gyökeret is tudjanak eresztetni. Ne kerüljenek „tövisek” társaságába se, akik elfojtják a bennük levő erőt

és tisztaságot. Én úgy éreztem, hogy ez a tábor is magvetés volt, a tábor vezetői a magvetők és a cserkészek a magok. A vezetők arra törekedtek, hogy olyan „földbe” kerüljenek a táptalaj, tiszta levegő és forrásvíz van; növekedés testben és lélekben. Milyen csodálatos, ha az ember úgy tanulhatja az életet, hogy közben játszik, táncol, barátkozik és örvendezik.

Lánycserkészek

A tábor cserkészei egy olyan fajta magvetés, amelynek teremnie kell, amelynek nem szabad elvesznie, mert a jövő nemzedék „búzaja” terem. Az ígében hatalmas ígét van, hiszen azt mondja, hogy a jó földbe esett mag harmincszor, hatvanszor, sőt százszor is megsokszorozhatja magát. Milyen nagyszerű, hogy Isten szántóföldje vagyunk! Hadd dolgozzon rajtunk és hadd neveljen ki belőlünk erős, okos, tisztaszívú, új magyar cserkésznemzedékeket! És erősítse meg az Ur a karokat és a szíveket, akik ezért a nemzedékért fáradságot nem kímélve dolgoznak és imádkoznak!

Kiscserkészek

JUBI 2016

A tábor fő célja, amit a tábor előtt kitűztünk, a következő volt: „Egy cserkésztáborozás, amelynek során a résztvevők más földrészen élő magyar cserkészekkel személyes kapcsolatok és élmények által ismerkednek és barátkoznak”.

Ha ezt a célt vesszük alapul, az eredmény 10 pont volt: Számtalan nemzetközi cserkész-kultúra-csere, kitűnő vidám hangulat és sok barátkozás.

Nagyon pozitív volt Écsi Gyöngyi református lelkész állandó jelenléte és lelki tartalom hozzáadása.

Ki kell emelni az állandó esőre való pozitív és türelmes hozzáállást úgy a vezetőkben, mint a tagokban. Tábor elején nem azt kertük Istentől, hogy ne essen az eső, hanem, hogy segítsen az esőben helyt állni, és vidámságunkat megtartani. Úgy is volt. Nem volt nap, hogy ne zuhogjon az eső, és mégis volt minden nap tábortűz, sok játék, népdalozás, egy vagány portya, egy felejthetetlen kuruc fesztivál és számtalan élvezetes cserkész foglalkozás, egy árammentes, mobil térerőmentes, alkoholmentes, hegyekkel körül vett, gyönyörű tájban. Mind ezek csak elő segítették a jobb hangulatot és baráti kapcsolatok fejlesztését.

A tábor törzse öt személyből állt: Gorondiné Haynal Edith, Haller Inés és jómagam Buenos Airesből és Besenyi Buba és Lányi Mátyás Córdoba-ból. Messze túl kevesen az egész tábor megszervezésére. Mégis majdnem mindent megvalósítottunk és kitűnő összmunkával és hozzáállással jó munkát végeztünk.

Három nagy közös program volt:

a. Egy játék a tábor elején, melyet a Hungarikum csoport (Zöldi András, Collia Niki és Kerekes Marci) vezettek, zuhogó esőben, de annál jobb hangulatban.

b. Kuruc Fesztivál: a tábor csúcs pontja, 3 témával altáboronként:

b1. Mesterségek, amiket meg kellett tanítsanak a fesztiválon

b2. Egy nagy előadás, amit bemutattak a közönségnek. A fiúk „nád-tánca” és a kiscserkészek gitáros éneke nagyon tetszett mindenkinek. Écsi Gyöngyi bábszínház előadása rendkívüli volt

b3. Különös ételek, amit helyben készítettek. Isten kegyelmével, pont ekkor nem esett!!

c. Hadijáték és egyéb játékok utolsó előtti nap: Calgary-i és Bécs-i ST-ek vezették le. Nagyon hangulatos és változatos játékok voltak.

A tábor egy „természetes” helyen volt. Messze a civilizációtól. És akár hiszitek akár nem: MINDENKI nagyon értékelte és élvezte.

A mise egy körmenettel kezdődött, melynek élén a szobrot vitték, és az országok képviseletében megjelent népviseletben öltözött kis küldöttség követte imádkozás közben. A szertartás a bazilikában folytatódott tovább. Minden nemzetnek megvan a maga kis oltára. Idén új szent kép került a magyar oltárhoz, amely sajnos – több másikkal együtt – jelenleg átépítés alatt van, így csak az átmeneti helyét láthattuk, de biztos vagyok abban, hogy a kép csodálatos helyre fog kerülni.

Ismételten csak azt mondhatom, hogy felejthetetlen élményben volt részem. Melegséggel tölt el, hogy ilyen messze is ilyen nagy odafigyeléssel ápoljuk a hagyományainkat.

a. Túl kevés ember (6) a konyhán. Egy héttel a tábor előtt mondott le egy házaspár.

b. Maga a konyha helység kicsit szegényesen és

hiányosan volt megépítve. Főleg világítás hiányzott és a konyhások korához képest több komfort.

c. Hiányzott egy „fej” aki jobban irányítsa és fegyelmesse a munkát, de főleg aki az órát nézi és szigorúbban tervezi, hogy mikorra kell kész legyen a kaja. Végül is a törzs egyik tagja vállalta ott helyben ezt a feladatot, és második nap végére sikerült, hogy időben találjanak.

d. Néhány mennyiség rosszul volt kiszámolva, és sajnos még a tábor közepére sem sikerült ezen javítani, hogy elegendő kaja jusson mindenkinek. Az, hogy az altáborok felvételiztek és messze voltak a központtól nem segített ezen, mert az, hogy a mennyiség kevésnek bizonyult csak az altábor ebédlőjében vették észre a vezetők, és nehéz volt bepótolni a hiányt.

Hat jóindulatú és kedves szakács főzött az egész tábornak!! Természetesen volt, amikor késett az ebéd, volt, amikor nem volt elég, de senki sem

Lomniczy Mátyás, Mihályfi Kinga, Zaha Paula, Kerekes Miki, és Santucci Lizi

halt éhen, és ami főztek NAGYON FINOM volt! Mindannyiunk hozzáállása amikor hiányzott kaja, kedves és humoros volt.

Écsi Gyöngyit külön meghívtuk a táborra. Az EMESE fedezte az útját. Nem csak lelki tartalmat adott a tábornak, hanem számtalan játékot tanított és vezetett le, valamint eszmecseréket tartott, főleg a felnőtt altáborban. Bábszínház előadása a Kuruc Fesztiválon felejthetetlen élmény volt, külön kiemelni való, ahogy a gyerekeket bevonta és szerepeltette az előadáson.

Négy altáborra volt felosztva a társaság: Szatmár: felnőtt altábor, Santucci Lizzi volt a parancsnoka
Első este felavattuk cserkészsé Écsi Gyöngyi lelkész és Szi Andreát.

Nyitra - Kiscserkész Altábor, Zaha Paula volt a parancsnok
A tábor 5 napos volt. Miután a kiscserkeszek elmentek, a vezetők bekapcsolódtak a fiú és lány altáborba

Trencsén Lány Altábor - Mihályfy Kinga vezetésével,
Egy kitűnő és összhangban dolgozó vezetői gárdával, nagyon eredményesen működött az altábor. Mindig vidámak, jó kedvűek, és kedvesek voltak. Tábor közepén, egy viharos, és esős éjszaka ellenére, cserkészsé avattak két lányt.

Kassa Fiú Altábor - Kerekes Miki vezetésével,
Itt is egy nagyon jó összhangban dolgozó vezetői gárda volt. 3 clevelandi, egy NY-i és egy Calgary-i vezető nagyon jól beilleszkedtek és alkalmazkodtak az itteni más módszerekhez. Egyik fiú őrs, függő ágyakon aludt (hamaca paraguay).

Több tervezett és rögtönzött közös program volt a lányokkal: éjjeli népi játék, éjféli szerenád, ajándék készítés, stb. Persze volt zászló rablás, fogolyba ejtés és zálog váltás is...

Tábor előtt és után több mint 60 külföldi cserkészt vendégül láttunk privát házakban, és majdnem mindenkiért valaki ki ment a reptérre és vissza is vitték. Igyekeztünk mindenki számára egy kedves cserkésztestvéri szeretetet nyújtani. Külön ki kell hangsúlyozni, hogy Cordobában csak KETTEN foglalkoztak ezzel a témával, Besenyi Buba és Lányi Mátyás, akik végtelen türelemmel és fáradozással, kényeztettek, és házukat, családjukat az egész tábor rendelkezésére bocsájtották.

Záró gondolat - Argentín „lazaság”

A külföldi cserkészek egyik leggyakoribb észrevétele az itteni argentin cserkész-tábor-módszerrel kapcsolatban, az, hogy „lazábbak” vagyunk. Nem kimondottan negatív értelemben, hanem olyan értelemben, hogy rugalmasabbak, kevésbé szigorúak, vagyunk. Ha kaja késik másfél órát, akkor nem esünk kétségbe, sem idegeskedünk, hanem játékot, népdalt rögtönözünk, vagy egy délutáni programot át teszünk akkorra. Nagyon sokszor elhangzottak az egy kicsit negatívan hangzó „más o menos” vagy „mañana” fogalmak... Egyszerűen ez Argentínára és argentinokra jellemző... Igyekszünk, hogy ne így legyen, de sajnos így van. A 8-ra ígért kenyér „mas o menos” fél tízkor megérkezik, a teherautó a felszereléssel, meg csak „mañana” érkezik, mert fél úton a teherautó lerobbant véglegesen... Mi itt megtanultunk ilyenekre mosolyogni, alkalmazkodni és MEGOLDANI.... Fillmore-ban minden jobban meg van szervezve, minden szervezettebb: van WC, tussoló, konyha, ebédlők, barakkok, tüzhelyek, törzs, program, stb.

Új barátságok

Nálunk valahogyan természetesebb, közvetlenebb minden. Hozzájárul, hogy nincsenek államilag előírva a táborozási szabályok, de a tény az, hogy tudatosan a rusztikusabb, nem olyan kényelmes cserkészkedést választjuk. Ez viszont nem azt jelenti, hogy komolytalanak vagyunk, nem készülünk, nem szervezünk és nem írunk programot, amit majd szánunk be is tartani. Hiszünk a köz munkában, és ezzel megoldjuk a problémákat. A harmadik cserkész törvény nagyon erős nálunk! Egyik nem jobb a másiknál, egyszerűen MÁS. És ebben rejlik az ilyen fajta, egyre gyakoribb, táboroknak a legnagyobb értéke: megismerünk más kultúrát, más módszereket, más embereket. És megtanulunk (néha talán nem sikerül...) alkalmazkodni és tűrni. Éljen a Külföldi Magyar Cserkész globalizált

mivolta.

Jó munkát!
A Törzs nevében, Lomniczy Mátyás táborparancsnok.

CUM DEO PRO PATRIA ET ÉLMÉNY

„Ahol semmi sincs, oda épül!”.

Nem csak egy asztal, egy lavortartó, egy zászló tér, egy konyha... lelkünk is felépült 10 nap után. Érdekes beszélgetések, klassz programok, vidám népdalozás, eredeti tábori építmények és a kitűnő hangulat helyettesítették a technológia hiányát..., amire már a második naptól kezdve igazán nem is gondoltunk.

138 cserkész, 11 országból, 7-től 80 éves korig együtt élvezte a kuruc korban eltöltött 10 napot. Még a szakadó eső ellenére is vidáman „kuruckodtak”. Kétség nélkül, három szóban lehet összefoglalni a tábor: **ÉLETRE SZÓLO ÉLMÉNY.**

Élvezni lehetett minden egyes percet amit a táborban töltöttünk!

Latinul a tábor jelszava: “Cum Deo pro patria et libertate”, Istennel a hazáért és a szabadságért!

Eszmecserék, beszélgetések, elmélkedések... A színes társaság hozzásegített, hogy sok újat tanulhassunk!

Több ezer fénykép készült!

Rákóczi hadserege megvédte Cordobát a labancok elől!

Egy kicsi ponni...volt nekem egy kicsi ponni...és az nekem úgy mesélte...

SZáz harminc nyolc lelkes kurucból álló hadsereg!

Ott, ahol egy a cél, mindenki segítőkész!

Lettek új barátságok, életre szólók!

Óriási viharok ellenére sem csüggedt a társaság!

És szerencsére nem volt semmi komoly baleset, vagy sérülés!

Lassan, de biztosan folyt a munka a konyhában!

Mañana és masomenos...néha késett az ebéd...

Érdekesebbnél érdekes mesterségeket lehetett megtanulni a Kuruc Fesztiválon!

NYugott és békés hangulatban mindenki épségben tért haza!

Santucci M. Lizi

13. Szondi György cspk.

MEGSZÜLETETT!

2015, November 6.-án megszületett **Tamás** 3,8 kiloval, **Demes Sanyi** és **Zombory Andi** első fia. Az egész család nagyon boldogan fogadta!

A BAHírmondó örömmel fogadja a kedves Olvasó anyagi támogatásait. Felajánlásait argentinai, egyesült államokbeli és magyarországi számlán tudjuk fogadni.

A számlaszámról a Hírmondó szerkesztőségénél lehet érdeklődni, e-mail cím: buenosairesihirmondo@gmail.com.

Köszönjük, hogy támogatásával hozzájárul a Hírmondó megjelentetéséhez!

A BAHírmondó hirdetési lehetőséget kínál magánszemélyek és vállalkozások számára. Felvilágosítás a hirdetési feltételekkel és árakkal kapcsolatban a buenosairesihirmondo@gmail.com e-mail címen kérhető.

Zászlófelvonás esőben

Tábortűzi szám

FIACSKÁM, NEM ILLIK!

Barátaimmal hosszan elbeszélgettünk a múltkor a gyermeknevelésről. Régen fegyelmeztetebbek voltak a gyermekek, tisztelték a feljebbvalóikat, a tanáraikat, elfogadták azt, amit szüleik mondtak. Ma megváltozott a világ, a gyerekek feleselnek, ők szabják meg, hogy mit akarnak. Nem tisztelik a feljebbvalóikat. Ezeket a dolgokat elemeztük, vitattuk, amikor elhangzott az, hogy: **nem illik!** Más nyelven hogyan fejezzük ki azt, hogy nem illik? Ez egy ige, ami csak és kizárólag az illetőről szól. Ez nincs spanyolul. Mondhatjuk, hogy nem helyes, nem szabad, nem jó, nem szép, de sok minden lehet nem helyes, nem jó, nem szép. Például nem szép az a város, nem jó ez a busz, más felé megy, ez a szó nem helyes, nem így mondjuk. Viszont, ha azt mondom, hogy **nem illik**, akkor pontosan tudjuk, hogy viselkedésről van szó, hogy arról beszélünk, hogy a társadalmi elvárásoknak megfelel-e vagy sem valami. **Fiacskám, nem illik csámcsogni! Nem illik tele szájjal beszélni! Nem illik csúfolódn! Nem illik késsel hadonászni! Nem illik szürcsölni! Nem illik köszönés nélkül elmenni! Nem illik újjal mutogatni!** Kiskorunkban megtanították nekünk az illemszabályokat. Tudtuk, hogy ha vendég van otthon, akkor most be kell menni és köszönni kell Mici néninek, tisztelettel, nehogy azt mondjuk, hogy szia, mert anya mérges nézése megdöf minket, hanem szépen kezécsókolommal, vagy jó estét kívánokkal, ahogyan illik. Nem lehet azt mondani, hogy szerettük ezeket az illemszabályokat, szerettünk volna inkább belopakodni, óvatosan, anélkül, hogy valaki is észrevegye, de nem lehetett. **Illem az illem.** És nekünk magyarul, ehhez van egy igénk, ami csak és kizárólag erről szól. Valaha ezen elgondolkodtál?

Aztán nézzük tovább az ügyet. Tudniillik **illik** annyit is jelent, hogy passzol, jól belefér, jól mutat vagy megfelel a helyzethez. Például, az alkatrészek egymásba illenek. Vagy az a ruha

nem illik hozzád, nem passzol, túl öreges. És ugyanúgy a viselkedés is lehet illemtelen, nem passzol oda, nem felel meg, nem jó, **nem illik!**

Ez mutatja azt, hogy a magyaroknál milyen fontos volt az **illemtan**, hogy létesítettek ehhez egy igét.

Eszembe jutnak ehhez kapcsolódó kifejezések. **Illeszt**, hogyan lehet egymás mellé **illeszteni** azt a két négyzetet? Tehát úgy odatenni a kettőt, hogy hézag ne maradjon, hogy szépen összepasszoljon? Vagy például, a külföldi gyerekek jól beilleszkedtek a táborban, megtalálták a helyüket, rendben voltak a környezetükben. Minden összefügg. Minden összeillik. **Illetőleg** minden esetben arról van szó, hogy jól cselekedett valaki: úgy viselkedett, ahogy kell, azt az alkatrészt tette be, amelyiknek ott volt a helye, megértette milyen társaságba került, és alkalmazkodik hozzájuk. Nekem ez a kifejezés nagyon tetszik, meg kell hagyni, hogy a magyar nyelv nagyon pontosan mond el mindent: lehet más nyelven az **illemhelyet** ilyen **illedelmesen** megnevezni? Nem.

És ha már a magyar nyelv logikájáról beszélünk, van egy másik szócsoporthoz, ami felhívta a figyelmemet. Az egész úgy kezdődött, hogy a tihanyi **félszigetről** meséltem. Diákom felragyog, hogy milyen zseniális ez a szó, nem egy egész sziget, **félsziget**. Miért nevezzük meg ezt a földrajzi tényezőt egy új szóval, nem kell, fölösleges. Félsziget, ez elég világosan elmagyarázza, hogy miről van szó. Diákommal elkezdtek böngészni, hogy milyen más kifejezés van ezzel a szótaggal, hogy **fél**. **Féllábú, félkarú, félszemű**. Spanyolul egyszemű lenne, magyarul miért félszemű? Hiszen nincsen csak fél szeme, egy szeme van. És újra hasra estem a magyar nyelv logikáján. Akkor beszélünk **egy egésről**,

amikor teljes, tehát ha két szeme van, két lába, két karja. Ha egy szeme van, az már nem egy egész valami, az csak fél. Nem remek? Aztán mondhatjuk, hogy **félre áll, félig-meddig**, félreért, **félrebeszél**, és így tovább. De amit Kiss Dénes nyelvpszichológus könyvében olvastam, a fél ígéről, az döbbsentett meg a legjobban. Mit jelent az, hogy fél? Nyugtalan szorongást érez, mert érzi, hogy baj van. Nem jó. Nem tudja mi lesz, nem tudja mit csináljon. Bizonytalan, legszívesebben elbújna. Tehát nem egy egész! Nem mer! Nem működik egészében! Mondhatjuk, hogy **fél** ember.... mert **fél**. Ez a nyelv csodás.

Javasolom, hogy mindenki gondolkozzon el, boncolgassa a nyelvet, figyeljen fel arra, hogy milyen remekmű a magyar. Erdemes! Es annyira szórakoztató.

Dzsida Laura

Hírdetés

HÍRDETÉS

Dzsida Laura vagyok, sokan ismertek a magyar közösségből, 29 éves magyarországi lány.

Magyar nyelvből **oktatást** és korrepetálást vállalkozok kezdőktől haladóig. Egzotikus nyelvek iránt érdeklődőknek szívesen tanítok (portugáliai) portugál és finn nyelvet.

Ezen kívül **gyermekvigyázást** (babysitter magyarul, angolul, finnül, portugálul, spanyolul), kisebb házimunkákat, idősebb vagy bármely korosztállyal társalgást, a vakáció idején házfelügyeletet is szívesen vállalkozok.

Érdeklődni: 4797-9015 vagy 15-5625-3394

Mindig ugyanazzal a gondolatmenettel zárom cikkeimet. Talán már unjátok is, de nem tudok mást mondani, minthogy szeretem anyanyelvemet. Büszke vagyok arra, hogy beszélek magyarul. **Szeretem, ápolom, tanítom, továbbadom!**

Zárógondolat

"Az a tény, hogy anyanyelvem magyar, és magyarul beszélek, gondolkozom, írok, életem legnagyobb eseménye, melyhez nincs fogható. Nem külsőséges valami, mint a kabátom, még olyan sem, mint a testem. Mélyen bennem van, vérem csöppjeiben, idegeim dúcában, metafizikai rejtélyként." (Kosztolányi Dezső: Abécé a nyelvről és lélekről).

Dzsida Laura

GUÍA PARA EMPACAR UNA VALIJA

¡El que no tenga el placar desbordado de ropa, que arroje la primera prenda!

Nosotros, los humanos, acumulamos cosas que no usamos por las dudas. Teniendo una casa grande es posible, pero frente a una mudanza inminente, es cuando, la utilidad de cada artículo se replantea.

Encarando la tarea de empacar todo en una única maleta de 23 kilos, descubrí para mi sorpresa, que realmente no se necesita mucho más que eso.

Lo realmente importante viene almacenado en el cerebro, y para el resto tenemos teléfonos inteligentes en el bolsillo. Artículos de blanquería y perfumería se consiguen en destino.

Los 23 kg. Son **sólo para ropa**. Es un peso que puede cargar un humano. Tiene sentido. Aplica para un viaje, para una mudanza, para la vida en general.

Me gustaría compartirles una lista que confeccioné con **10 criterios** al cual fueron sometidos mis artículos para clasificar en la mudanza.

El proceso de selección de prendas a conservar lo recomiendo porque es revelador, liberador, y deja espacio para lo nuevo:

1) Principalmente hay q asegurarse que la **prenda sea cómoda**. Empaquemos acorde a nuestro talle actual. Los zapatos deben poder estar puestos **todo el día** sin que empiecen a molestar.

2) Sólo deberemos conservar los artículos de buena **calidad**: Materiales nobles, costuras fuertes, larga expectativa de vida.

3) ¿Está en **buenas condiciones**? Todo muy lindo pero si está desgastado, agujereado, no clasifica.

4) ¿Es **apropiado para mi edad**? Si no estás seguro, consúltalo con alguien.

5) ¿Es **acorde al clima** y paisaje? Al campo con botas de goma y poncho, a la ciudad con zapatos de gamuza y saco, a la playa con ojotas y pareo.

6) ¿Favorece la figura? ¿Resalta mis colores? Finalmente, ¿**me queda lindo**?

7) ¿Es **fácil de combinar**? Acá ya estamos hilando fino. Los ítems básicos tienen prioridad.

8) ¿**Lo uso**? Sé honesto. Si hace años que es nuevo, por algo es.

9) ¿Refleja mi **estilo**? A veces, un ítem cumple con todos los requisitos e igual no es de nuestro agrado, por un estampado, o una hebilla. Dejálo ir.

10) ¿**Lo amo**? ¿Realmente aprecio este ítem, como para cargarlo por cielo, mar y tierra, y hacerle lugar en mi nueva vida?

Al terminar la lista, el artículo que aprueba, es realmente amado y adquiere incluso más valor. Los descartados no merecen ninguna pena, sabemos exactamente en que fallan.

Es importante destacar, que cada ítem que no se usa: ocupa espacio, incomoda tu vida, se amarillenta, pasa de moda. Mejor le iría en la puerta de una iglesia. Tiene potencial para ser tesoro de otro.

MÉG MINDIG EMLÉKEZÜNK

1956 emlékéről szólt az utolsó októberi hét Buenos Airesben.

Az elmúlt hét a megemlékezésekről szólt Argentína fővárosában, Buenos Airesben. Mivel október 25-én itt választások voltak, így az 1956-os forradalmi megemlékezéseket egy héttel később kellett megtartani. A megemlékezés sorozat 29-én, csütörtökön kezdődött a **Nagykövetség** rendezésében az **Ars Hungarica** által szervezett koncerttel, melynek helyszínéül a Nemzeti Könyvtár szolgált. 4 kiváló énekes (Susana Moreno, Marcela Sotelano, Maico Hsiao és Martín Caltabiano, akiket Sylvia Leidemann

vezénylésével Juan Ufor kísért zongorán) lépett fel az este során, akik a legkiválóbb magyar operákból és operettekéből adtak elő részleteket, magyar nyelven. Hallhattunk áriákat a Bánk Bánból, a Hunyadi Lászlóból, a Sába Királynőjéből, a Csárdáskirálynőből, és természetesen a jól ismert János Vitéz sem maradhatott ki. A koncertet egy állófogadás követte, ahol a nagykövetség képviselőin kívül a többi szervezet vezetői is részt vettek.

Október 31-én, szombaton az **AMISZ** (Argentínai

A plaza Hungría-n

Eper Csoport

Magyar Intézmények Szövetsége) által rendezett megemlékezésen vettünk részt, ami a Plaza Hungria-n volt. A nagykövetség képviselői mellett természetesen jelen volt a magyar kolónia része is. **Egey Gyula** spanyolul köszöntötte az összegyűlteket, majd a nagykövetség nevében **Nagy-Gery Klára** megható magyar nyelvű beszédét hallgathattuk meg a magyar és argentin zászló felvonása után. Természetesen megszólalt az argentin és a magyar himnusz is az eseményen. A Plaza Hungria arról is híres, hogy itt van az a székelykapu, amit Magyarországról szállítottak ide. A kapu egyik oldalán a magyar címer, míg a másik oldalán Csetz János tábornok képe látható. A kapu mögött Szent István királyunk szobra van.

Végül, de nem utolsó sorban az olivosi Hungáriában is megrendezték a forradalom

emlékestjét. Az 59. évforduló alkalmából a **Zólyomi Kati** által összeállított darabot tekinthette meg a népes közönség. Idén a **Zrínyi Ifjúsági Kör Eper csoportjának** tagjaival készült a darab, akik a szombati iskolában nagy érdeklődést mutattak a forradalom eszméje iránt. A műsor egy filmmel kezdődött, melyben a forradalom képeit Demjén Ferenc „A szabadság vándorai” c. dal kísérte, majd a Kocsi szekér, kocsi szán kezdetű népdal alkalomhoz illő átírata következett. Az előadás során a központi kérdés a szabadság volt – mit jelentett akkor, és mit jelent most ez a szó a mai fiataloknak. Mit jelenthetett a forradalomban harcoló katonáknak, rendőröknek, ártatlan gyerekeknek, életükben először fegyvert fogó asszonyoknak? Az Eper csoport diákjai bújtak bele a forradalmárok bőrébe, valamint megjelent Mindszenty, Maléter Pál, Nagy Imre alakja is.

Mindannyian korhű ruhákban, átéléssel játszották szerepeiket, s helyet kaptak a mai gondolatok is: egyenként elmondták azt is, hogy személy szerint mit jelent nekik szabadnak lenni. A forradalmárokat követően Nagy Imre rádióbeszéde következett, majd egy gyönyörű

vers a menekülésről, elűzetettségéről. Külön köszönet a zenekarnak a záró darabért, illetve, hogy végig hangulathoz illően színesítették az előadást. Nagyon megható, szép ünnepség volt, szívből örülök, hogy részesei lehettünk.

Székásy MiklósA Buenos Aires-i magyarok életéből - 2015

ARS HUNGARICA KONCERT MAGYAR OPERA ÉS OPERETT ÁRIÁKKAL

A nagykövetség október 23-i megemlékezése a Nemzeti Könyvtárban.

A nagykövetség rendezésében került sor október 29-én az Ars Hungarica által szervezett emlékhangversenyre a Biblioteca Nacional Jorge Luis Borges dísztermében. Barcsi Gyula nagykövet üdvözölte a termet teljesen megtöltő közönséget, elmagyarázva 1956. október 23-a jelentőségét és hogy ez az esemény előzményként szolgált a szovjet megszállás alatti országok későbbi felszabadulására és a mostani teljes jogú Európai Unió tagként való beilleszkedésére. Jelen voltak a komplett Visegrádi Csoport diplomatái, a szlovák, cseh nagykövetek és a lengyel első beosztott, ezenkívül, többek között Karin Proidl, osztrák nagykövethő, a kanadai nagykövet, több távolkeleti ország diplomáciai képviselője és a külügyminisztérium megfelelő fősztályvezetője.

Az előadók Susana Moreno és Marcela Sotelano szopránok, Martín Caltabiano bariton és Maico Hsiao tenor voltak, Juan Ufor mindig magas színvonalú zongorakiséretével. Ugyiszintén a J. J. Castro konzervatórium 30 tagú férfikórusa is szerepelt Leidemann Sylvia vezénylese alatt, két Kodály Zoltán dallal (Ének Szent István Királyhoz és Esti dal) kezdve a programot, majd Kacsoh Pongrác János Vitéz operettjének a záróénekével (Isten veled János Vitéz) fejezve be. Nagy érdeme

a kórusnak, akik között egy magyar származású tag sincs, hogy megtanulták a nehéz magyar szövegeket (persze ez vonatkozik az szolístákra is). Dombay Jenő mondta be a szokásosan humoros módú magyarázatokat és Leidemann Sylvia készítette elő a szolístákat.

Martín Caltabiano János Vitéz Bagó dalát énekelte, az est egyik legszebb előadásaként, majd Susana Morenoval gyönyörű duetteket: Kálmán Imre Cigányprimás operettjéből a Lárifárit és a Csárdáskirálynőből Egy a szívem egy a párom áriát. Susana Moreno a János Vitézből énekelte A Francia királylány dalát,

Marcela Sotelano pedig a fantasztikusan nehéz Mária Cabalettáját Erkel Ferenc Hunyadi László operájából a tőlük megszokott magas színvonalú előadásban. Maico Hsiao két szóló áriát adott elő: a jól ismert Hazám, hazám áriát Erkel Ferenc Bánk Bán operájából és a melodikus, csodaszép Asszád dalát Goldmark Károly Sába Királynője operájából. A Goldmark mű inkább egy más típusú, lírikus tenor hangjának felelt volna meg, az előadása, különösen az ária végén, nem

hangzott ideálisan.

A négy szólista, majd a kórus is, János Vitéz áriáival fejezték be a hangversenyt, közöttük a híres Egy rózsaszál szebben beszél dallal, a két férfiénekessel. A hangverseny után a nagykövetség egy fogadást rendezett, ahol hosszas borkóstolás mellett a közönség nagy része a záró óráig maradt nagyon jó hangulatban elbeszélgetve.

RÖVIDHÍR

“El día 9 de noviembre he mantenido una interesante reunión de trabajo en la Embajada de Hungría. Allí fui recibida por el Sr. Embajador Gyula Barcsi. Se encontraban presente el Sr. Nagy Balázs, Sra. Gabriella Pintér y la Sra. Klára Nagy-Gery. Se trataron temas de común interés, manteniendo conversaciones con los funcionarios presentes.

Ante la proximidad del fin del año les envío un cordial saludo para todos los lectores y les deseo unas muy Felices Fiestas.”

Ádám Rózsa
Tiszteletbeli konzul

Rózsa Ádám y Gyula Barcsi

GÁLA EST A MINDSZENTYNUMBAN

Mint már ahogy megszokhattuk, ismét megrendezésre került a Gála Est a palermoi magyar épületben.

Vanina Trifoglio (szoprán) és a magyar származású **Luciano Miotto Pintér** (bariton) **Sebastián Napolitano** zongorista kíséretével kápráztatta el előadásával a hálás közönséget. A 3 fogásos vacsora tökéletes kiegészítése volt a zenei élménynek.

A csapat repertoárjából természetesen nem hiányozhatott magyar darab, így többek között Bartók Bélától is adtak elő, melyet vastappsal jutalmazott a 90 fős vendégsereg.

IVAN MÓRICZ KARL KIÁLLÍTÁSA

A kiállítást egy állófogadás követte, ahol az érdeklődők kérdezhettek a művésztől, illetve dedikálthatták a festmények kicsinyített mását, melyet mintegy ajándékként haza is vihettek.

A festőművész Patagónia északi részén, San Martin de los Andesben tölt évente 6 hónapot, és alkot. A technika, mellyel az állatokat megfesti egészen egyedi, és ha valaki egyszer látta a képeit, akkor garantáltan nem fogja elfelejteni. Iván főleg természetet fest, és ami egészen különleges, hogy szinte látni minden egyes ecsetvonást, amellyel megfesti az erdő lakóit.

Aki még szeretett volna több időt eltölteni a

művész úrral, és nem melleleg megkóstolni a magyaros ételeket, annak egy vacsora szolgáltatott lehetőséget az este folyamán.

A HOLOKAUSZT NEMZETKÖZI EMLÉKNAPJA

A Buenos Aires-i holokauszt emlékmű felavatása.

Az Emberi Jogok és Kulturális Különbségi államtitkárság meghívása alapján képviseltem az AMISZ-t ezen a fontos megemlékezésen. Megérkezésemkor a kijelölt hölgyek egyike azonnal elvezetett a sátorba, amely a közösségeknek volt lefoglalva, rengeteg ország képviselője volt jelen, **Juan Sarrafiannal**, a Federación Argentina de Colectividades elnökeivel az élükön. Egy másik sátorba helyezték el az állami hatóságokat és számos nagykövetet, akik között üdvözölhettem Dr. **Barcsi Gyula** magyar nagykövetet is. Szintén hosszasan beszéltem az aktust rendező **Claudio Avruj** államtitkárral, a magyar közösség kiváló barátjával, aki még a város képviselőjében volt jelen az elnökválasztás előtti, a Magyar Téren megtartott, október 23-i megemlékezésen. Akkor megígírtam neki, hogy legközelebb már a kormány államtitkáráként fogom üdvözölni, ami **Mauricio Macri** sikeres választási eredménye alapján valóra is vált.

Az első megemlékező beszédet **Horacio Rodríguez Larreta**, Buenos Aires kormányfőnöke (polgármestere) tartotta, amelyben kifejtette, hogy az ENSZ Közgyűlése 2005-ben január 27-ét a holokauszt nemzetközi emléknapjává nyilvánította Argentína pozitív hozzájárulásával. 1945-ben ezen a napon szabadult fel Auschwitz-Birkenau, a legnagyobb és leghírhedtebb náci haláltábor. Az egyhangúan elfogadott határozat hangsúlyozta, hogy a tagállamok kötelessége megemlékezni a közel hatmillió, többségében zsidósága miatt üldözött és meggyilkolt áldozatról. A következő beszédeket **Pablo Avelutto**, Kultura Miniszter, **Claudio Avruj**, a meghívó minisztérium államtitkára és **Eugenia Unger**, a varsói gettó és az Auschwitz tábor túlélője tartották.

Ebben a beszédben nemcsak az áldozatokról emlékezett meg, hanem a keresztény hősökről is, akik gyakran életük veszélyeztetésével mentették meg zsidó polgárokat. Ezeknek a neve a jeruzsálemi Jad Vasemben van megörökítve és a Világ Igaza kitüntetéssel jár. Mindegyik nevére ültettek egy örökzöld fát a Jad Vasem kertjében, ami a nevét viseli, ezzel jelképezve, hogy „*aki egy embert ment meg, egy egész világot ment meg*”. Erdemes lenne itt megemlíteni néhány ilyen kitüntetett magyar személy nevét: **id. Antall József**, belügyminisztériumi kormánybiztos (a későbbi miniszterelnök apja), **Bay Zoltán** fizikus, **Márton Áron** és **Apor Vilmos** püspökök, **Salkaházi Sára** és **Schlachta Margit** apácák, **Tomek Vincze**, piarista rendfőnök, később a rend generálisa, **Sztehlo Gábor**, evangélikus lelkész, **Király Béla** vezérezredes, **Nagy Vilmos** tábornok-hadügyminiszter, **Koszorús Ferenc** ezredes, **Ferenczfalvi Kálmán** katonatiszt, a Vöröskereszt képviselője, **Schanda Judith**, az angol-magyar elemi iskola igazgatónője.

Ezután a fent említett hatóságok, akikhez **Sergio Bergman**, Környezetvédelmi miniszter, **Santiago de Estrada**, kultuszminisztériumi államtitkár és **Carmen Polledo** a városi törvényhozás alelnöke csatlakoztak, 6 óriási gyertyát gyújtottak meg a 6 millió áldozat emlékére. Az aktus **Mauricio Macri** államelnök óriási vászonra vetített megemlékező beszédével fejeződött be, amelyet előző este vettek fel az elnöki székházban, ahol Macri elnököt a holokausztot túlélő, többnyire nagyon idős, meghívottak vették körül.

ALUMNOS DEL ZIK DE VISITA EN EL COLEGIO MILITAR DE LA NACIÓN

De la inmejorable relación que reina entre la directiva del Colegio Militar de la Nación y las instituciones que conforman a la colonia húngara, nació una invitación para alumnos del Círculo Juvenil Zrínyi (ZIK) a realizar una visita al Colegio.

La invitación fue algo muy especial, porque el Colegio abrió sus puertas un día sábado, que no es habitual y mucho menos el día anterior a las elecciones presidenciales, el 24 de octubre.

Los grupos "eper" y "cseresznye" tuvieron el privilegio de realizar esta visita. Como es costumbre en el ZIK, se reunieron en el patio del Colegio San Ladislao, rezaron, cantaron y partieron en autos particulares rumbo al Colegio. Allá fueron recibidos por el coronel Edgardo Freites, encargado de protocolo y ceremonial, quien tuvo la gentileza de hacer una presentación exhaustiva de los diferentes espacios del Colegio.

En el hall de entrada pudieron observar entre otros el busto del coronel Juan Czetz, húngaro de nacimiento, quién es considerado fundador y primer director del Colegio Militar de la Nación. En el primer piso visitaron el museo donde se encuentran expuestos el sable y uniforme entre otros objetos personales del coronel Czetz. Luego conocieron el salón donde se realizan los actos protocolares y de graduación, el museo de armas, el hall de los héroes, el comedor y la capilla donde desde el centenario del colegio reposan los restos del coronel Czetz. También se hizo un recorrido en bus, por toda la extensión que abarcan las instalaciones, durante el cual el coronel Freites explicó con lujo y detalle la historia de la institución.

En el museo, los jóvenes tuvieron la oportunidad de firmar el libro de visitantes y agradecer la invitación.

Durante la visita se filmó en buena parte y en el

programa "Öt kontinens egy Nemzet" (Cinco continentes una nación) de Duna World TV se transmitió en Hungría.

Es posible visualizar en el minuto 23.30 de la edición en el siguiente link:
<http://www.mediaklikk.hu/video/ot-kontinens-2015-11-14-i-adas/>

A ZIK TANULÓI A NEMZETI KATONA ISKOLÁBAN

Október 24-én a Zrínyi Ifjúsági Kör tanulóiból, az Eper és a Cseresznye csoport diákjai eleget tettek egy nagyon kedves meghívásnak és meglátogatták a Nemzeti Katona Iskolát.

Ezt az iskolát Czetz János dandártábornok kezdeményezésére építették meg a XIX század második felében, Domingo Faustino Sarmiento elnöksége alatt. Ez indokolja meg azt a tényt, hogy az iskola és a magyar kolónia között azóta is fennáll egy nagyon szoros kapcsolat.

A fiataloknak alkalmuk volt végig látogatni az iskola épületeit, ahol Edgardo Freitas ezredes, a protokoll és ceremóniafelelős, röviden ismertette az iskola történetét és megemlítette, hogy Czetz János volt az iskola első igazgatója hosszú éveken keresztül.

A csoport megtekintette a dísztermeket, a hadi fegyverek múzeumát, a hősök falát, az ebédlőt és a kápolnát, ahova díszes ünnepély keretében az iskola fennállásának 100. évfordulóján

áthelyezték Czetz János hamvait a Recoleta-i temetőből.

Az emeleti múzeumban Czetz János különböző értékei, kardja, egyenruhája, képei, jegyzetei, keze írásával az iskola fegyelmi szabályai és még sok érdekesség található. Az ott elhelyezett vendégkönyvben a látogatók köszönetüket fejezték ki a meghívásért és egyenként aláírták.

Egy különleges élményben volt része a ZIK tanulóinak.

A Duna World TV-ben evvel kapcsolatban leadott műsort itt lehet megtekinteni:

<http://www.mediaklikk.hu/video/ot-kontinens-2015-11-14-i-adas/>

A csoport az óriási argentin zászló előtt

FIESTA DE LA FAMILIA EN EL HOGAR SAN ESTEBAN

Todos los años en el Hogar San Esteban hay un día especial que se dedica especialmente para los residentes de la casa y para sus familiares y amigos. Es el día de la familia. Este año no fue la excepción.

Eva Rebechi quien es el alma de la fiesta, con su espíritu alegre y dedicación, logra siempre coordinar un programa que hace participar a todos y emociona, alegra y entusiasma a los presentes. Sus sensibles palabras de introducción vale la pena reproducir en parte aquí: "La familia es como un árbol. Las raíces son nuestros antepasados, que a través del tiempo, trabajaron, lucharon, contuvieron, logrando el abono necesario para que las mismas, brotaran en el amor, y se fortalecieran, para que el tronco fuese el sostén de la familia. Las ramas, son los hijos que heredaron su raíz. Cada hoja es un crisol de raza. Con el tiempo las hojas envejecen, caen, y se reencuentran con las raíces. Estas hojas se van, dejándonos un poco de tristeza, también se llevan trozos de nuestra vidas. Porque hemos compartido muchas estaciones juntos. Luego nuevos brotes surgen y con ello la fuerza, la grandeza de esa familia. La raíz es hoy nuestro hogar, ustedes las hojas que aparecen en el árbol. Nos acompañan un determinado tiempo, dejándonos nuevas enseñanzas, luego regresan..."

Este año hubo varios sketches muy graciosos que representaban la vida en el hogar, bailes, música, folklore y muchos momentos emotivos evocando la importancia y la necesidad de la participación de la familia para el bienestar de los residentes. Algunos residentes también se animaron para formar parte del elenco de actores junto a familiares, empleados y amigos.

No faltó la presentación y el merecido aplauso para aquellos que participan en la dirección de las actividades que semanalmente se

desarrollan para el entretenimiento de los residentes bajo la coordinación de **Cristina Zöldi** y del personal que a diario en los diferentes turnos hace posible que los que ahí habitan puedan disfrutar de un verdadero hogar.

Eva Rebechi-aki megszervezte a délutánt

Como ya es tradición, al finalizar el acto se sirvieron empanadas y pizzas preparadas por las maravillosas manos de las chicas que trabajan en la cocina y dulces que aportaron los familiares.

¡Gracias a todos los que hicieron que la tarde del sábado 7 de noviembre fuese algo diferente en el Hogar San Esteban!

Argentinai Magyar Segélyegylet SZENT ISTVÁN OTTHON Pacífico Rodríguez 6252, Chilavert hogarhungaro@hotmail.com Tel: 4729-8092 Átmeneti lábadozásra vagy hosszabb időre hívja otthonába honfitársait. Magyaroknak mindig tartunk fenn helyet!	
--	--

Kedves **Lisa**,

Közeledik az év vége. Itt az ideje, hogy legalább fejben kiértékeljem az év legfontosabb eseményeit személyemmel kapcsolatban. Ezek közül az egyik legkellemesebb élmény az argentinai rokonok megtalálása volt. Ez a Te megértésed és segítséged nélkül bizonyára nem lett volna ilyen egyszerű. Ezért nagyon hálás vagyok Neked és a BAH-nak.

Szintúgy köszönettel tartozok **Szabó Évának** is, aki ugyancsak hatékonyan besegített. A tippet, hogy írjak a BAH szerkesztőségébe, **Filipánics Liliana Edittől** kaptam. Neki is szerettem volna megköszönni a közreműködést, de sajnos már nem tehetem. Ezt nagyon sajnálom. A Jó Isten nyugosztalja.

Ami az újra felvett rokoni kapcsolatot illeti – **működik**, igaz egy kicsit döcögve. A nagynéném és a lánya már nem élnek. Unokája, **Contucci-né Czizmadia Julia**, sajnos már nem beszéli a nyelvünket, én pedig nem beszélem a spanyolt. Angolul tartjuk a kapcsolatot. Remélem személyesen is találkozok majd velük. Szeretnék ellátogatni a nagynéném és unokatestvérem sírhalmához, hogy legalább egy maroknyi „szülőföldet” szórjak rájuk.

Elnézésetet kérem, ha talán egy kicsit hosszabbra sikeredett ez a köszönő levél, de az érzelmek még mindig működnek.

Végeztével kívánok áldott karácsonyt és békés, boldog újesztendőt Neked és minden argentinai magyarnak és nem magyarnak is.

Tisztelettel

Kissi Miklós, Kassáról

Szeretnék kapcsolatot teremteni unokatestvéreimmel, akik Buenos Airesben élnek.

A nevük: **Patricio és Graciela Bonta**. Én Kaliforniában élek.

Először magamról: **Pongrácz Krisztina** a nevem, férjem Nádasdi László. Mind a ketten Budapesten születtünk. Az ELTE-n vegyész szakot végeztünk és gyógyszervegyészként dolgozunk. Két gyerekünk és két unokánk van. 1984 óta élünk San Francisco környékén, először San Franciscóban, majd Walnut Creek-ben.

Az unokatestvéreim közül, Patricio Budapesten született, Graciela Buenos Airesben. Az édesanyjuk **Pongrácz Klára** az édesapám Pongrácz Alajos húga volt. Egy másik húg is élt Buenos Airesben Pongrácz Márta (Tika), akinek a férje Márton Tomas volt. Az idősebb korosztály a Recoleta-ban lakott és most már nem él egyikük sem.

Patricio a Walter Thompson hirdető vállalatnál dolgozott, azonkívül mint művész is alkot, láttam kepeit az interneten, de hiába próbáltam a galériával kapcsolatba lépni. Három lánya van és úgy tudom a második feleségével el.

Graciela férje Eduardo Bloomberg (nem vagyok egész biztos a névben). Neki négy fia van.

Mind a két unokatestvéremmel találkoztam San Franciscóban sok évvel ezelőtt, de valahogy megszakadt a kapcsolat és azóta elköltöztünk.

Nagyon köszönöm a segítséget!

Jelenlegi címünk:
6253 Fairlane drive Oakland CA 94611.
Az otthoni telefonszámunk: 510-655-8531.
Email címünk: krisztina.pongracz@gmail.com

FORRADALMI MEGEMLÉKEZÉS BARILOCHÉBAN

Idén az Argentína déli,- Patagónia északi részén található Bariloche-ban volt szerencsénk (Fűrész Vera és Laurinyecz Fanni ösztöndíjas társaimmal együtt) megemlékezést tartani az 1956-os forradalomról és annak hősi hallottjairól.

Több mint 100 lelkes hallgató gyűlt össze a Panoráma Világklub nevével jelzett magyar megemlékezésen, melyet a Besenyi család

(Besenyi Károly és Zsuzsanna) által alapított Szent István Iskolában tartottunk. Annak ellenére, hogy a társaság nagy része már nem

Ösztöndíjasok Barilocheban

beszél magyarul, nagy figyelemmel hallgatták a magyarul előadott részletet, majd utána a Besenyi Zsuzsanna (a Panoráma Világklub patagóniai elnöknője) olvasott fel a forradalomról és annak következményeiről spanyolul, így minden jelenlevő megtudhatta, hogy mit ünnepelnek a magyarok október 23-án.

A megemlékezés este 8 órakor kezdődött, előtte - ameddig a felnőttek néptánc próbán voltak Fannival - addig a gyerekek Verával és velem rajzolták- színezték és vágták a magyar zászlót és a címet. Ezeket fel is használtuk a dekorációhoz, majd természetesen haza is vihatték a gyerekek emlékként. A megemlékezésen megszólalt a magyar és az argentin Himnusz mellett a Szózat is, illetve egy filmrészletet is láthattak az érdeklődők. A

megemlékezésről nem hiányozhatott egy kis magyaros étel sem, így a jelenlevők a kinyomtatott program mellett egy kis hamuba sült pogácsát is hazavihettek, a Panoráma Világklub pedig igazi magyar lángossal, rigó jancsival és dobos tortával vendégelte meg a közönséget.

Nagyon megható volt látni, hogy egy olyan kisvárosban, ahol a magyarság száma viszonylag alacsony, is ilyen sok lelkes embert lehet összegyűjteni egy-egy megemlékezés alkalmával. Annak ellenére, hogy az iskola magyar alapítású, argentin diákok járnak ide magyar egyenruhában, magyar néptáncot táncolva és énekelve, és idén, L. Fanninak köszönhetően, magyar nyelvet is tanulnak. Ottlétünk alatt nekünk is lehetőségünk volt a

magyar órákon vendégtanárként részt venni.

Nagy köszönet a Minisztériumnak és a mentoroknak a lehetőségért hogy

megismerhettük az ottani magyarságot is, és hogy egy rövid megemlékezés erejéig közösen gondolhattunk vissza hazánk történelmére.

HUMOR

Csőtörés van egy orvos villájában. A doki telefonon hívja az ismerős csőszerelőt.

- Azonnal ugorj kocsiba, csőtörés van nálunk, a pincébe már minden úszik!
- Nem mehetek, tudod hogy ünnepelünk. Itt vannak a gyerekek, az egész rokonság, hívjál valaki mást.
- Bezzeg mikor beteg valaki a családoból, mindig engem hívsz, és én mindig szó nélkül indulok.
- Igazad van, már jövök is.

A csőszerelő megérkezik, kinyitja a pincébe vezető ajtót. A harmadik lépcsőfokról bedob a vízbe két aszpirint és így szól:

- Ha hétfőig nem apad le, hívjál újra!

Kocsár Miklóstól hallottuk

AMI MEGÖL, AZ ÉLETET IS MENTHET

Takács Zoltán, a híres magyar gyógyszerész herpetológus.

Kisrepülőt vezet, bújárkodik, fotózik, járja az egzotikus helyeket mérges kígyók után kutatva, hétszer marta meg kígyó, az amerikai National Geographic Society a 2010-es év Fiatal Felfedezői közé választotta és 2016-ban egy interjú keretében tüntette ki.

Takács Zoltánt már elsős gimnazista korában egy homoki viperát tartott otthon, és ekkor szerezte be első kígyómarását is. A gimnázium utolsó éveiben már tudta, hogy kígyó-mérgekkel szeretne foglalkozni, ezért a Szegedi Orvostudományi Egyetem, majd a Semmelweis

Egyetem gyógyszerész szakára ment tanulni. Egyetemi éve alatt a nyári gyakorlatokat amerikai kígyóméreg-kutató laboratóriumokban töltötte és a végzés után a Los Angeles-i Kalifornia Egyetemen tanult. Doktori fokozatát a Columbia Egyetemen szerezte meg, jelenleg pedig a Chicago-i Egyetemen dolgozik.

A kobra mérge az idegmérgek közé tartozik, amely az ideg-izom ingerület átvitel gátlásával öl, ám a kobra nézve ez nem veszélyes. Különböző kobrafajokból, azok zsákmányállataiból, valamint a kobra vadászó

ragadozókból gyűjtött minták segítségével megállapították, hogy azon a receptoron, amelyhez a kígyó mérge a zsákmányok esetében kötődni képes, a kobra és a kobraevő mongúz nál egy extra cukormolekula található, ami gátolja a toxin kötődését.

Zoltán mostani fő kutatási területe az, hogy miként lehet kígyómérgekből gyógyszert készíteni. Kollégáival az állati szövetmintákban lévő örökítő anyagból, a DNS-ből, valamint az öröklött tulajdonságok kifejeződésében szerepet játszó RNS-ből képesek meghatározni a különböző toxinok bázissorrendjét és így egy vírus segítségével előállítják az adott toxint. Ezek a toxinok a szervezetben belül különféle receptorokra hatnak, amelyek számos gyakori betegségnek fontos szerepet játszanak. Kísérleteik során arra törekednek, hogy próbálják megtalálni az adott receptorhoz a legprecízebben illeszkedő kígyóméreg-toxint. A kulcs és a zár működéséhez hasonlítható a toxin és a receptor kapcsolata: legyártanak több millió

kulcsot, és utána végigpróbálják, hogy az adott zárba melyik illik bele. Ha sikerrel járnak, akkor abból a „kulcsból” a későbbiekben gyógyszer is készülhet.

Körülbelül 100 ezer mérges állatfaj él a földünkön, melyeknek összesen 10-20 millió különböző toxinja is lehet. Ezek közül eddig mindössze 500-at tanulmányoztak részletebben a kutatók és 20 gyógyszert sikerült előállítani. Ezek alapján a Föld valamennyi toxinjában akár 480.000 gyógyszer kulcsa is lehet. Ma elsősorban a magas vérnyomás, a szívelégtelenség és a cukorbetegség kezelésében, valamint a rák betegségek által okozott fájdalom csillapítására alkalmazzák a mérgekből készült gyógy-szereket. A leghatékonyabb orvosságok a leghalálosabb szívinfarktus típus gyógyítására kígyóméregből készülnek. A toxinok véralvadási betegségek diagnosztizálására is használhatók, sőt szépségápoló krémeket is készítettek kígyóméregből.

Forrás: The Explorers Club

Meleg Judit

A HÓNAP GONDOLATA

„...Hogy nemzetünknek mindenik nyomára
Ragyogjon emberméltóság sugára”

Vörösmarty Mihály: Hymnus (részlet)

Takács Zoltán éjjeli szállása. National Geographic Society

KINGA, AZ UTOLSÓ MAGYAR SZENT

A fiatal kolozsvári születésű Gál Kinga 34 éves korától, 2004-től, európai parlamenti képviselő és 2014-ben az Év Képviselőjévé választotta az Európai Parlament Magazin az alapvető szabadságjogok kategóriájában.

Érdeklődéssel olvastam, hogy pár héttel ezelőtt az Európai Néppárt madridi kongresszusán 370 szavazattal a párt egyik 10 alelnökének választották. Ez egy komoly elismerés Orbán Viktor és a FIDESZ pártjának is. De vajon honnan származik ez a Kinga név?

Kinga nemcsak eléggé gyakori Magyarországon, hanem igazán magyarosan hangzik, pedig német eredetű, a germán Kunigunda névből ered. De azért mint Kinga mégis inkább magyarnak nyilvánítható, mert az egyetlen Szent Kinga magyar volt. 1224-ben született Esztergomban IV. Béla és Laszkarisz Mária első gyermekeként. Korán eljegyezték a Piast-házbeli V. Boleszláv lengyel fejedelemmel, akihez tizenöt évesen, 1239-ben feleségül is ment. A házasság jó hatással volt a lengyel–magyar kapcsolatokra. Szüzességi fogadalma hatására Boleszláv is örök tisztaságot fogadott.

A tatárjárás után, 1249-ben, hazalátogatott Magyarországra és egy legenda szerint Kinga édesapja kíséretében, az egyik aknaszlatinai tárnában gyönyörködve nézte a csillogó, hófehér sötömböket. Hogy eszébe jutottak lengyel alattvalói, akik csak sós forrásokból párolgattak, (ún. főtt) sóval kénytelenek beérni, így szólt atyjához: „Atyám, add nekem ezt a sóknát, és engedd meg, hogy innen egyenesen Lengyelországba vihessek a sötömböket.” A király teljesítette leánya kérését, Kinga pedig lehúzta ujjáról a jegygyűrűjét, és az akna birtokbavételének jeléül a mély aknába dobta.

Kinga 1273-ban klarissza kolostort alapított a legyelországi Ószandecben, de emellett másutt is kórházakat, templomokat, kolostorokat építtetett. Férje 1279-ben elhunyt. Kinga ekkor klarissza apácaként az általa alapított ószandeci kolostorba vonult vissza hűgával, a később boldognak avatott,

Szent Kinga szobra Budapesten

Jolánnal együtt. 1284-ben a kolostor főnöknőjévé választották. 1287-ben egy tatár betörés során az apácáknak Csorsztin várába kellett menekülniük. Egy legenda szerint Kinga, amikor a Pieninek-hegységhez ért, egy szalagot dobott a

háta mögé, ami kanyargós folyóvá vált. Így jött létre a Dunajec. Ezen a tatárok, keservesen ugyan, de átjutottak, ezért a fésűjét dobta háta mögé, amiből pedig egy sűrű erdő lett, amin a tatárok már nem tudtak átjutni.

Az ószandeci kolostorban hunyt el 1292-ben,

1690-ben avatta boldoggá VIII. Sándor pápa, 1999 június 16-án pedig szentté II. János Pál pápa, alig két évvel az Anjou házi Szent Hedvig szentté avatása után. A kolostort körülvevő fal mellett áll az a székelykapu, amit Magyarország ajándékozott a városnak Kinga szentté avatása emlékére.

VERNISSAGE

muestra de

Kinga Mihályfi

www.mkinga.com

Mindszentynum. Aráoz 1857, Palermo
Jueves, 3 de marzo a las 19:00

www.bahirmondo.com

Az Argentínai Magyar Közösség elektronikus hírlvele
Publicación electrónica de la Comunidad Húngara en la Argentina

A Buenos Aires-i Hírmondóban (BAH) közölt cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Az egyéni tudósítások eredetiségéért és a szerzői jogi törvényi előírásokért (plágium) felelősséget nem vállalunk. A tudósítások szerkesztésének és nyelvhelyességi ellenőrzésének jogát fenntartjuk, a szerző erről külön értesítést nem kap. Tudósítást kizárólag elektronikus formában (e-mail) tudunk fogadni. A beérkezett írások szerzői jogai – a név feltüntetése mellett – a BAH-ra szállnak. Havonta megjelenő elektronikus hírlvél. Lapzárta minden hónap 15-én. Cikkeiket kérjük Wordben beküldeni szíveskedjenek, maximum 350 szó terjedelemben. Cikkenként két fényképet fogadunk.

Főszerkesztő: Gröber Lisa. Lektor: Zaha Alexandra.

Elérhetőség: buenaiaresahirmondo@gmail.com

Minden jog fenntartva! Buenos Aires,